

havde Ordet (N. J. Larsen) sagde, ja, ganske vist er det en borgerlig Indretning; men den er noget mere. Disse Ord slutter jeg mig ganske til. Jeg har selv tidligere sagt det samme, og jeg gentager det her: Folkekirken er en borgerlig Indretning, men den er noget mere, eller, om man hellere vil have det paa en anden Maade, saa vil jeg sige: Det er en borgerlig Indretning af en ganske særlig Art; den kan ikke sammenlignes med Amsraad, Sogneraad eller de andre Indretninger, vi have her i Landet af ren borgerlig Natur. Men den har jo sin borgerlige Side, og naar man vil lovgive om Folkekirken Indretning, og naar man vil gaa et Skridt henad Vejen til at give Folkekirken en Repræsentation, kan man ikke indrette Valglisten for kun lutter troende Menneskers Optagelse paa disse. Folkekirken er ikke alene et Samfund af lutter troende Mennesker. Folkekirken er ikke det samme som den hellige almindelige Kirke. Derom maa man dog være enig, og naar der derfor i disse Dage er omdelt nogle Punkter til Overvejelse eller nogle Sætninger om en kirkelig Forfatning, og særlig om Menighedsraadene, og der i disse Sætninger staar under Nr. 10, at Menighedsraadene maa vælges paa en saadan Maade, at de komme til at bestaa af troende Mænd og Kvinder, repræsenterende den levende Menighed, saa er der stillet et Krav, som Lovgivningsmagten efter min Mening ikke er i Stand til at opfylde. Det vil være umuligt at indrette Valglisten med dette for Øje. Menneskene maa se paa det ydre og kunne ikke se paa andet; Hjertekenderen er ikke med, naar man laver Valglisten saaledes, at de, der lave Valglisten, kunne faa Fingerpeg om, hvorledes de skulle indrette disse kun for troende Mennesker. Det kan ikke lade sig gøre. Derfor maa man, naar man vil indrette Valglisten og tale om Regler for Valgretten, tage de ydre Tegn. Anderledes er Verden ikke og bliver ikke, og vi kunne ikke gøre det anderledes. Man maa indrette Valglisten saaledes, at man er enig med sig selv om, at man har truffet det bedste for Folkekirken selv.

Det, som jeg her har foreslaaet, og som der har været talt meget om i Gaar og ogsaa i Dag, er, at man skulde give Valgret til alle, Mænd og Kvinder, som ere myndige. Den ærede sidste Taler talte om, at man skulde gaa under den borgerlige Myndighedsalder, ned til hvad han kaldte den kirkelige Myndighedsalder, nemlig 18 Aar. Nu vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi her ikke

tale alene om Ting, der angaa Kirkens indre Side, men ogsaa om den borgerlige Side, idet der kan blive Tale om Skatter, Afgifter og deslige til selve Kirken, og derfor har jeg ment, at man handlede rettest i at holde sig til den borgerlige Myndighedsalder, 25 Aars Alderen. Det er mine Grunde til, at jeg har valgt denne Alder. Dernæst har jeg foreslaaet, at Vedkommende skulde have fast Bopæl og have Hjem i Sognekredsen. Jeg har gjort det, fordi jeg har ment, det var heldigst, at den, som jeg udtrykte det ved Forelægelsen, mere stabile Befolkning alene fik Valgret. Jeg har ikke noget imod, at Tjenestefolk vel kunne have Interesse for kirkelige Sager, men jeg har ment, det var den mere løse Del af Befolkningen. Der kan træffes Afgørelser gennem Menighedsraadet, som paabyrde dem, der bo i Sognet, adskillig Ulejlighed, f. Eks. at de blive nødte til at hente deres Præst langt borte og deslige, saa der kan nok anføres noget for, at det kun er dem, der have fast Ophold i Sognet, der have Afstemningsret i disse Sager. Det er min Grund til, at jeg har foreslaaet det. Imidlertid kunne vi jo tales ved om det. Det er jo ikke afgjort, at det akkurat skal være saadan, men jeg tror, man skal betænke sig ret vel, inden man gaar bort fra det, jeg har foreslaaet. Derimod komme der ganske vist mange Tyende med i mit Forslag, nemlig alle, der have fast Bopæl i Sognet, og dertil kommer ogsaa, at det ikke kan have saa stor Betydning for Tyende, da en stor Del af Tyendet dog er under 25 Aar. Dernæst har jeg foreslaaet en egenhændig Erklæring om Optagelse paa Valglisten. Ærede Medlemmer have udtalt Betæneligheder ved, at Erklæringen skal være egenhændig, men naar jeg har stillet Forslaget saaledes, er det, fordi jeg mener, saadanne Erklæringer ikke bør indsendes bunkevis paa vedkommendes Vegne fra et eller andet Bureau. Jeg mener, at Vedkommende selv maa udstede og underskrive Erklæringen, selv om jeg selvfølgelig intet har imod, at der laves trykte Blanketter, hvilket Livet vel vil føre med sig. Jeg mener dog, at den, der ønsker at optages paa Valglisten, maa vide, hvad han gør, naar han begærer saadan Optagelse, og maa afgive en Erklæring om, at han som døbt og konfirmeret i Folkekirken fremdeles regner sig som tilhørende denne.

Dernæst nævner Lovforslaget den Betingelse, som der har været talt meget om, den nærmest negative Side af Sagen, at vedkommende ikke maa være afvist fra